

Hayatını Nurlara vakf etmek, vakıf olmak, evlenmemek sünnete muhalif değil mi?

Dini yaymak ve yaşamak için evlenmemek sünnete muhalif olmadığı gibi, tam aksine zımnî bir sünnet sayılır. Çünkü Peygamber Efendimiz (asv) Asr-ı saadet'te bu tarz dine hizmet eden sahabeyi tasdik etmiş, onları evlenmemekten men etmemiştir.

Sahabeler içinde "[Ashâb-ı Suffe](#)" denilen ve sadece ilim ve hizmet ile meşgul olup, içtimai hayata girmeyen sahabeler de vardır. Bu sahabeler evlenmez, iş ile meşgul olmaz, geçimlerini ise ümmet temin ederdi.

Bizdeki vakıflık kurumu sahabelerdeki "[Ashâb-ı Suffe](#)"ya benzer. Vakıf ağabeylerin de bu zamanda ciddi bir fedakârlık ile her şeyden tecerrüt ile hizmet etmeleri Suffe sahabelerinin bu zamandaki bir cilvesi ve modeli hükmündedir.

Yani vakıflık kurumunun karşılığı ve dayanağı sünnette ve sahabede vardır, meşru ve müstahsen bir kurumdur. Mesela, şu hadis hususi bir şekilde evlenmeyip iman hizmetinde bulunmaya teşvik ve işaret eder:

Deylemî'den (R.A.) mervi bir hadis şöyledir:

“Allah bir kulunu severse o kulu, Zât-ı Uluhiyetine (dinine) hizmet için seçer, (dünyevî iştihalardan) imsak ettirir. O kulu, kadın ve evlad ile meşgul ettirmez.”

"Bu durum, bilhassa hicretin 200. senesinden sonra içindir. Çünkü "200 senesinden sonra en hayırlınız, zevce ve veledi olmamakla yükü hafif olanınızdır."(1)

Bu hadis genel olan evlenme kaidelerini bazı şahıslarda takyit ve tahsis etmiş oluyor, ama bazı özel şahıslar ve özel durumlar içindir genelleme yoktur.

(1) bk. Levamiü'l-Ukul Şerhi, c.I.